

STUDIUL 6

Citirea Cuvantului

În această săptămână vom studia întâmplările din capitolul 8 din cartea Neemia. Zidurile cetății erau terminate și poporul era fericit și avea un spirit de mulțumire și lauda pentru lucrările care fuseseră făcute. În luna a șaptea anulului s-a întâmplat ceva. Luna a șaptea era luna Tisri și era luna cea mai importantă pentru ei deoarece aveau mai multe sărbători: sărbătoarea trambitelor, Ziua Ispășirii și sărbătoarea corturilor. Neemia 8:1,2 spune: *Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis carturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise data de Domnul lui Israel. Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcatuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea.* Îmi place expresia: tot poporul s-a strâns ca un singur om. Poporul era fericit și mulțumitor față de Dumnezeu deoarece zidurile fuseseră terminate în ciuda opoziției. Poporul făcea așa după cum spusese Dumnezeu deoarece în Deuteronom 31:9-13 spune: *Când tot Israelul va veni să se înfatiseze înaintea Domnului Dumnezeului tău în locul pe care-l va alege El, să citești Legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor. Să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și strainul care va fi în cetățile tale, ca să audă și să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele Legii acesteia. Pentru că și copiii lor, care n-o vor cunoaște, s-o audă și să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, în tot timpul cât veți trăi în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul."* Preotul Ezra a adus Legea în fața poporului. Lectura Legii nu era citirea celor zece porunci deoarece ei au petrecut ore întregi în picioare în piață. Cartile sfinte care existau atunci, cartile lui Moise erau numite Legea. Aceea era Biblia din acele vremi. Atunci nu exista Noul Testament. Ceea ce poporul a făcut a fost să se strângă ca să citească Cuvântul lui Dumnezeu, Legea. Aceasta ne spune că atunci când lucrurile merg bine este de folos să ne aducem aminte de învățăturile lui Dumnezeu, nu cumva că în acele momente să uităm de Dumnezeu și să ne meargă rău din nou așa cum s-a întâmplat cu Israel când a fost dus în robie.

Partea a doua. Aici vom vorbi despre importanța bibliei în viața creștinului. Am explicat înainte că atunci când s-a vorbit despre Legea lui Dumnezeu în Neemia nu era vorba despre cele zece porunci, ele erau incluse, bineînțeles, dar se referea la cele cinci cărți ale lui Moise. În vremea lui Neemia și Ezra, Biblia era formată de acele cinci cărți. Înainte de robie poporul se îndepărtase de Dumnezeu și ca rezultat a suferit, a plans și în tristetea lui și-a dat seama că s-a îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu. De multe ori și în viața noastră vin momente dificile doar pentru a ne da de gândit. Nu vreau să înțelegem că Dumnezeu provoacă momentele dificile deoarece El nu este autorul a nimic care să ne facă să suferim. Durerea și suferința se nasc în mintea diavolului dar Dumnezeu permite să trecem prin situații dificile cu unicul scop de a ne face să ne trezim, să reflexionăm și să ne dăm seama cum ne administrăm viața. De multe ori îți vei da seama că te îndepărtezi de Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este imprtanat în viața creștinului. De-a lungul bibliei vom găsi femei și bărbați care au învățat să meargă cu Dumnezeu. Azi se vorbește mult de ucenicie. Ce este un ucenic? Este un om care a învățat să meargă cu Dumnezeu, care urmează pe Maestru și are dorința să fie ca Maestrul. Idealul pentru poporul lui Dumnezeu de azi este să aibă un caracter asemănător cu al Maestrului. Spiritul profetic spune că atunci când caracterul lui Dumnezeu va fi reprodus în poporul Său atunci Hristos va veni ca să ne ia acasă. De ce Isus nu a venit? Pentru că nu avem caracterul Lui și singurul mod de a avea acest caracter este să-L urmăm, să fim ucenicii Lui. Acest „a merge cu Dumnezeu” nu este doar teorie, nu este o frază romantică. A-l urma pe Dumnezeu este o experiență practică care implică trei elemente: studiul Cuvântului lui

Dumnezeu in fiecare zi, nu din cand in cand pentru ca Biblia este ca o hrana. Noi nu mancam de doua, trei ori pe saptamana, ci in fiecare zi si de trei ori pe zi. In viata spirituala este acelasi lucru. Al doilea element al umblarii cu Dumnezeu este sa traiesti in permanenta cu un duh de rugaciune. Nu spun sa ne rugam de doua, trei ori pe saptamana ci sa traim in spirit de rugaciune si indiferent de ceea ce facem sa ne dam seama ca mergem cu Isus. Al treilea element este sa mergem si sa cautam o persoana pentru a o aduce la Isus, sa studiem Biblia cu el si daca nu stim sa-i explicam, sa-l aducem la un grup mic de studiu. Cand faci aceste trei lucruri tu mergi cu Dumnezeu. In vremea lui Neemia, Cuvantul lui Dumnezeu era Pentateucul si poporul se aduna ca sa-L citeasca.

Partea a treia. Aici vom vorbi despre predicarea cuvantului. Observa cum se studia in acele timpuri. Voi citi Neemia 8:4-8 *Carturarul Ezra statea pe un scaun de lemn ridicat cu prilejul acesta. Langa el, la dreapta, stateau: Matitia, Sema, Anaia, Urie, Hilchia si Maaseia, si la stanga: Pedaia, Misael, Malchia, Hasum, Hasbadana, Zaharia si Mesulam. Ezra a deschis cartea inaintea intregului popor, caci statea mai sus decat tot poporul. Si cand a deschis-o, tot poporul s-a sculat. Ezra a binecuvantat pe Domnul Dumnezeu cel mare, si tot poporul a raspuns ridicand mainile: "Amin! Amin!" Si s-au plecat, si s-au inchinat inaintea Domnului cu fata la pamant. Iosua, Bani, Serebia, Iamin, Acub, Sabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pellaia si levitii lamureaua poporului Legea, si fiecare statea la locul lui. Ei citeau deslusit in cartea Legii lui Dumnezeu si-i aratau intelesul, ca sa-i faca sa inteleaga ce citisera.* Predicarea lui Ezra a inceput cu o rugaciune de multumire la adresa lui Dumnezeu. In textul de mai sus vedem ca erau 13 oameni cu Ezra care-l ajutau cu citirea Cuvantului si alti 13 oameni care ajutau pe popor sa inteleaga Scripturile citite. Nu stiu cum functiona acest mod de predicare dar este posibil ca cei care ajutau pe Ezra sa fi tinut Legea deoarece pergamentele erau foarte grele si era dificil de tinut doar de catre un om. Ceea ce vreau sa scot in evidenta este ca liderii nu se preocupau doar ca poporul sa citeasca Cuvantul lui Dumnezeu ci sa-l si inteleaga deoarece spune textul ca levitii explicau Cuvantul. Ceea ce ma impresioneaza este ca ei doreau ca poporul sa inteleaga ceea ce citeau. Predicarea nu este ceea ce tu spui ci ceea ce celalt intelege. De aceea predicatorii in loc sa fie preocupati de ce vor spune trebuie sa fie preocupati daca poporul intelege sau nu. Nu spun ca nu trebuie sa fim atenti si sa nu pregatim cu grija predicile. Dar, ce folos sa avem o predica bine documentata si profunda dar care sa nu fie inteleasa de catre oameni? In vremea lui Neemia cei ce predicau erau preocupati ca oamenii sa inteleaga ceea ce se spunea. De aceea predicatorii trebuie sa foloseasca cuvinte simple pe care oamenii sa le poata intelege, trebuie sa folosim ilustratii si sa nu inventam nimic. Eu spun mereu ca un predicator este un rob al Cuvantului. Noi trebuie sa deschidem Biblia, sa citim un text si dupa aceea sa-l explicam intr-o forma asa de simpla incat sa-l inteleaga pana si un copil. Acesta este secretul unei predici puternice si asa se facea pe vremea lui Neemia.

Partea a patra. Aici vom vedea reactia poporului la citirea si explicarea cuvantului. Neemia 8:9-12 spune: *Dregatorul Neemia, preotul si carturarul Ezra si levitii care invatau pe popor au zis intregului popor: "Ziua aceasta este inchinata Domnului Dumnezeului vostru; sa nu va bociti si sa nu plangeti!" Caci tot poporul plangea cand a auzit cuvintele Legii. Ei le-au zis: "Duceti-va de mancati carnuri grase si beti bauturi dulci si trimiteti cate o parte si celor ce n-au nimic pregatit, caci ziua aceasta este inchinata Domnului nostru; nu va mahniti, caci bucuria Domnului va fi taria voastra." Levitii potoleau pe tot poporul, zicand: "Taceti, caci ziua aceasta este sfanta; nu va mahniti!" Si tot poporul s-a dus sa manance si sa bea. Si au trimis cate o parte si altora, si s-au inveselit mult. Caci intelesesera cuvintele care li se talcuisera.* Nu era sabbat dar era o zi sfanta deoarece in calendarul iudeu in afara de sabbat zilei a saptea mai existau si zile de sarbatoare care erau considerate sfinte. Adu-ti aminte ca era luna a saptea cand erau atatea sarbatori. La Sarbatoarea Corturilor se aducea aminte de viata pe care a avut-o poporul cand erau prin desert si oamenii se duceau la tara si ridicau un cort ca sa stea in el. Cand s-a citit Cuvantul lui Dumnezeu si a fost explicat poporul a inceput sa planga. De ce? Pentru ca ei au inteles Cuvantul lui Dumnezeu. In Lege era spus toata istoria omenirii: cum Cain a omorat pe Abel, povestea potopului, povestea turnului Babel si ei si-au dat seama ca fiecare data cand se indepartau de Dumnezeu aveau de suferit. Poporul a fost atins de Duhul Sfânt si s-au emotionat su au plans. Cu ceva timp in urma vorbeau cu un profesor care mi-a spus ca eu nu aveam incredere in sentimente. Eu nu am incredere in sentimente dar omul este facut cu inima si simtaminte. De aceea trebuie sa ajungem cu predicile noastre in casele oamenilor si admir ca in timpul lui Ezra si Neemia era o predicare completa. Ma bucura sa citesc ca ei intelesesera ceea ce se citise. Eu ca predicator nu vreau sa termin o predica pe care poporul sa nu o

inteleaga. De aceea spun: „Doamne, da-mi te rog cuvinte simple si clare ca poporul Tau sa inteleaga ce vrei sa le spun!” Acesta este secretul predicarii Cuvantului lui Dumnezeu.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim de bucuria lui Dumnezeu cand a vazut reactia poporului. Neemia 8:13-18 *A doua zi, capii de familie din tot poporul, preotii si levitii s-au strans la carturarul Ezra ca sa auda talcuirea cuvintelor Legii. Si au gasit scris in Lege ca Domnul poruncise prin Moise ca fiii lui Israel trebuie sa locuiasca in corturi in timpul sarbatorii lunii a saptea. Atunci au trimis sa raspandeasca vestea aceasta in toate cetatile lor si la Ierusalim: "Duceti-va la munte si aduceti ramuri de maslin, ramuri de maslin salbatic, ramuri de mirt, ramuri de finic si ramuri de copaci stufosi, ca sa faceti corturi, cum este scris." Atunci poporul s-a dus si a adus ramuri si au facut corturi pe acoperisul caselor lor, in curtile lor, in curtile Casei lui Dumnezeu, pe locul deschis dinaintea portii apelor si pe locul deschis de la poarta lui Efraim. Toata adunarea celor ce se intorsesera din robie a facut corturi si au locuit in aceste corturi. Din vremea lui Iosua, fiul lui Nun, pana in ziua aceasta nu mai facusera copiii lui Israel asa ceva. Si a fost foarte mare veselie. Au citit in cartea Legii lui Dumnezeu in fiecare zi, din cea dintai zi pana la cea din urma. Au praznuit sarbatoarea sapte zile si a fost o adunare de sarbatoare in ziua a opta, cum este poruncit.* Aceasta era un fel de tabara care si in ziua de azi se face atunci cand biserica lui Dumnezeu se duce in natura si petrece cateva zile in rugaciune. Aceasta sarbatoare era ca sa le aminteasca ca fusesera peregrini in desert si ca traisera in corturi, dar ei nu mai aveau acest obicei de multa vreme. Acum ca au citit Cuvantul lui Dumnezeu si-au dat seama ca trebuie sa se intoarca la instructiunile lui. Ce frumos este atunci cand oamni care inteleg Cuvantul sunt gata sa-l asculte. Noi, cei care predicam avem responsabilitatea ca oamenii sa inteleaga voia lui Dumnezeu si acest lucru sa duca poporul la ascultare.

Dumnezeu sa ne binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com